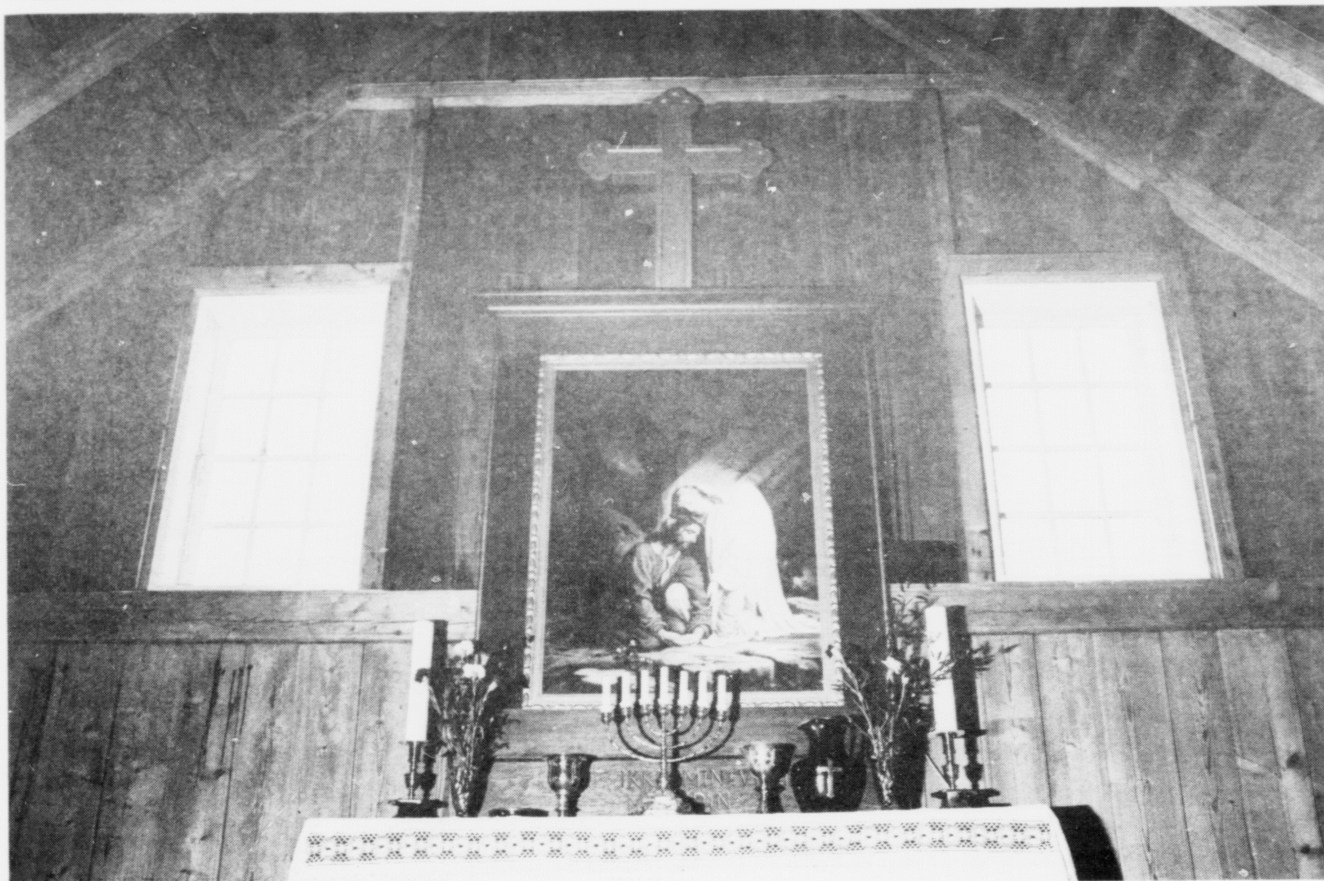

Sjóvar kirkja fékk altartalvu í 1904. Omanfyri er tann gyldi krossurinn

Krossurinn

Sjóvar kirkja keypir «et forgyldt kross» frá Havnar kirkju í 1834-35.

Petur Martin Rasmussen skrifar um henda kross í Kirkjutíðindi nr. 1 1975 og sigur m.a.: «Eg hevði satt at siga ongantið hugsað annað enn at krossurinn úr Havnar kirkju, var tann, sum nú stendur á gólvnum í kórnum í Nólsoyar kirkju, og reisir spurningin: «nær og hvussu er hann so kominn úr Sjóvar kirkju til Nólsoyar?»

Havnar kirkja fær nýggja altartalvu 1830, og til hesa altartalvu hoyrir ein krossur. M.a. teir hava væl havt ein kross frammán undan, og honum hava teir ikki brúkt fyri nú, og verður hann tí seldur inn á Strendur. Tá teir seta altartalvuna upp í Havnar kirkju, verður ikki pláss fyri hesum nýggja krossinum, helst aftan á umbyggingina í 60-unum, og hann fer út til Nólsoyar í 1863-64.

Tað er tí ikki talan um, at tann gyldi krossurinn fyrst fer inn á Strendur og síðan til Nólsoyar, men ein inn á Strendur og ein út til Nólsoyar. Hetta eru tó bert gitingar, men eg haldi tað vera órimiligt, at Sjóvar kirkja skal keypa ein finan gyldtan kross úr

Havn, lata hann avstað aftur, og síðan keypa ein annan gyldtan kross, sum ikki er so finur. Fyri alt tað, so eru eingi skjøl, sum visa á keyp og sølu av tveimum krossum.

Í 1904 fær Sjóvar kirkja altartalvu, og tann gyldi krossurinn kemur at hanga omanfyri. Har er nakað trongt, tí altartalvan hongur útyvir tann niðasta partin av krossinum.

Bygt verður upp í kirkjuna

Fyri umleið 10 árum síðani fóru fólk at tosa um, at okkurt mátti gerast við kirkjuna, tí hon varð hildin at vera ov litil. Tað hava altíð gingið nógv fólk í kirkju á Strøndum, og soleiðis er tað framvegis.

Tað vóru tí tvinnir kostir í at velja, antin mátti kirkjan vaksast, ella mátti byggjast ein nýggj, og tað var ymiskt, sum fólk søu upp á tað.

Meinigheitsráðið sam-

dist um at leingja kirkjuna

vestureftir við útbýgningi

sudureftir til forkirkju.

Hetta, hildu summi, fór

at geva kirkjuni eitt annað

sníð og misprýða hana,

men so væl hepnadist

henda bygging, at fólk

flest halda Sjóvar kirkju

framvegis vera eina ta

vækrastu í landinum.

Tann, sum teknaði var Kristoffer Kristoffersen úr Havn, og Carl Andreasen á Strøndum stóð fyri arbeiðnum.

Í mai mánaða 1979 varð farið undir útgrevsturin, og fyri jól sama ár var arbeiðið liðugt, og vóru tað bert tveir menn, Carl á Flatutroð og Edmund í Króki, ið gjørdur hetta arbeiði.

So væl var hetta arbeiði lagt til rættis, at tað var eingin sunnudagur, har eingin gudstænasta var, og tað var ongan sunnudag, at ikki klokkan ringdi, hóast nýtt torn eisini varð gjørt.

Kirkjan varð vaksin soleiðis, at hon varð longd 3 m vestureftir við útbýgningi suðurvið upp á 5x6 m, sum nú er forkirkja.

Kirkjan hevði 12 stólar konufólkamegin og 13 stólar mannfólkamegin. Nú hevur hon ávikavist 19 og 17 stólar. Haraftrat er loftið vaksið munandi, soleiðis at kirkjan nú rúmar millum triðing og helvt meiri av fólk.

Kirkjan hevði, sum allar tær gomlu, flagtak, men hevði seinni fingið asbest álagt. Asbestakið varð nú tikið av aftur, tróðrið neglt av nýggjum, og fékk kirkjan nú aftur flagtak.

Fløgin vórðu skorin, fingin til kirkjuna og lögð

Framhald á síðu 15

